Р Е Ш Е Н И Е
№ 3518

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **1795** по описа за **2014** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е по жалба на директора на дирекция Инспекция по труда - Софийска област, срещу решение от 25.09.2013г., постановено по н.а.х.д. № 20147/2012г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 93-ти състав.
С обжалваното решение е отменено изцяло наказателно постановление № 23-2305347/11.06.2012г., издадено от директора на дирекция Инспекция по труда – Софийска област, с което на МИНЕРАЛ Е., в качеството му на работодател на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.
В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се отмяната на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено НП № 23-2305347/11.06.2012г., издадено от директора на дирекция Инспекция по труда – Софийска област.
В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се представлява.
Ответникът чрез процесуалния си представител адвокат П. оспорва жалбата като

неоснователна.
Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.
Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.
Административен съд – София град, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:
Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.
Разгледана по същество касационната жалба е основателна.
Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
От фактическа страна е установено, че на МИНЕРАЛ Е., на 06.06.2012г. в обект магазин за резервни части „К.”, намиращ се в [населено място], [улица] е извършена проверка, при която е установено, че дружеството, в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т.1 от ДР на Кодекса на труда е допуснал до работа на 06.06.2012г. в 10:00ч. С. Н. В., на длъжност „продавач-консултант”, без да й предостави заверено копие от изискуемото по чл. 62, ал.3 от КТ уведомление за регистриране на трудов договор в ТД на НАП.
За да отмени наказателното постановление Софийският районен съд е приел, че от МИНЕРАЛ Е. не е извършено административно нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал.2 от КТ, тъй като лицето С. Н. В. е работила в деня на проверката по граждански, а не по трудов договор.
Този извод на Софийския районен съд не може да бъде приет за безспорен. По делото са представени както граждански, така и трудов договор, сключени между С. Н. В. и МИНЕРАЛ Е., като трудовият договор е от 06.06.2012г. Видно от представения граждански договор от 01.06.2012г., в същия е посочено, че се сключва с лицето за извършване на инвентаризация в обекта: магазин за резервни части „К.”, намиращ се в [населено място], [улица]. От друга страна се установява, че лицето С. В. работи като продавач-консултант. Предвид обстоятелството, че със сключването на граждански договор с дадено лице се изисква престиране на определен резултат, то за извършването на инвентаризация би следвало да се сключи договор с лице, което изпълнява счетоводни функции. Длъжността на продавач-консултант, видно от представената длъжностна характеристика изисква ежедневно присъствие, като функциите се изразяват в подпомагане на клиентите при избор на стоки и тяхното обслужване. От С. Н. В. е попълнена декларация от 06.06.20102г., в която е заявено, че работи като касиер, с работно време от 08:00 до 17:00ч. с почивни дни събота и неделя. Установява се и не е спорно между страните, че има изготвен писмен договор от 06.06.2012г., подписан от работодателя и С. В.. Уведомление за сключен трудов договор е изпратено от работодателя до ТД на НАП П. в срока и по реда на чл. 62, ал. 3 - ал. 5 от КТ.

Разпоредбата на чл. 63 ал.2 от КТ поставя изискване на работодателя да не допуска до работа работника или служителя преди да му е предоставил документите по чл. 63, ал.1 от КТ, един от които е уведомлението, по чл 62, ал.3 от КТ. В случая С. Н. В. е изпълнявала задължения по трудово правоотношение, с установено място на работа, работно време и функции, но не й е било връчено уведомление по чл. 62, ал.3 от КТ. Съобразно изложеното настоящият състав приема, че описаното административно нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ е извършено от ответника по касация, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение. Спазването на тридневния срок от сключване на договора за подаване на уведомление за него не отменя задължението на работодателя да допусне работника до работа след като му предостави копие от уведомлението, заверено от ТД на НАП.
Като не е съобразил посочените обстоятелства и е отменил НП № 23-2305347/27.08.2012г., издадено от директора на дирекция Инспекция по труда – Софийска област, Софийският районен съд е постановил незаконосъобразно решение, поради което жалбата срещу него се явява основателна. Решението следва да бъде отменено. С оглед на това, че не са представени доказателства за извършени и други такива нарушения и съобразно чл. 27 ЗАНН, настоящият съдебен състав намира, че размерът на наказанието следва да бъде намален до минимално установения за този вид нарушение.
Наказателното постановление следва да бъде изменено по отношение на размера на наложената санкция.
По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 25.09.2013г. на Софийски районен съд, НО, 16 състав, по НАХД № 20147/2012г., по описа на съда и вместо него постановява:
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 23-2305346/27.08.2012г., издадено от директора на дирекция Инспекция по труда - Софийска област, с което на МИНЕРАЛ Е., в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 КТ е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, като намалява размера на наложената имуществена санкция от 3 000 лева на 1 500 лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.